

Neumí lhát

Vlasta Horvath

Říká ti pomalá,
soucitná i bolavá,
píseň stejná,
stále stejná.

Působí ti bolest zlou,
rázem klečí u nohou,
ty se topíš,
nepochopíš.

Bezcitný se může zdát,
ale ví, že to musí dát,
jedině přímou tramvají,
ta neuhýbá.

Chci ti jenom říct, že neumí lhát,
zkus se ptát, neuhýbá,
řekne mám i nemám rád.

To se přece klidně může stát.
Chci ti jenom říct, že neumí lhát,
zmatek má a žádnéj řád,
ale ty to hlavně nevzdávej,
chci ti jenom říct, že neumí lhát.

Líbivá, jsi proradná.
Soucitná, jsi bolavá,
dál ti zpívá,
dál tě hladí.

Působí ti bolest zlou,
rázem klečí u nohou,
nedostáváš,
co očekáváš.

Naivní se může zdát,
ale ví, co umí dát,
jedině přímo má cenu jít,
tak neuhýbá.

Chci ti jenom říct, že neumí lhát,
zkus se ptát, neuhýbá,
řekne mám i nemám rád.

To se přece klidně může stát.
Chci ti jenom říct, že neumí lhát,
zmatek má a žádnéj řád,
ale ty to hlavně nevzdávej,
chci ti jenom říct, že neumí lhát.

Se mnou věci mávaj,
jak se ukotvit mám,
proč to jiný zvládaj
a proč vůbec se ptám,
jedu jen přímou tramvají,
já neuhýbám.

Chci ti jenom říct,
že neumí lhát.
Tak zkus se ptát,
řekne mám i nemám rád.

Chci ti jenom říct, že neumí lhát,
zkus se ptát, neuhýbá,
řekne mám i nemám rád.

To se přece klidně může stát.
Chci ti jenom říct, že neumí lhát,
zkus se ptát, neuhýbá,
řekne mám i nemám rád.

To se přece klidně může stát.
Chci ti jenom říct, že neumí lhát.
Zmatek má a žádnéj řád.
Ale ty to hlavně nevzdávej.
Chci ti jenom říct že neumí lhát